

1. Iz Srca rojeni

V starih katekizmih za osnovne šole je bilo zapisano, da so zakramenti Cerkve pritekli iz Jezusove prebodene srčne strani. Narisan je bil križani Jezus, ki mu je iz prebodene strani vrel potok, ki se je razdelil v sedem tokov in na koncu vsakega je bil napisan en zakrament. Tako smo si otroci lažje zapomnili, odkod so zakramenti.

Zakramenti so Jezusov dar in so sad Jezusove velikonočne daritve. Vsi izhajajo iz Jezusovega prebodenega Srca in so v tesni povezavi z Njegovim Srcem. Nobenega od zakramentov si ne moremo predstavljati brez Jezusove velikonočne daritve, brez Jezusovega Srca. Ko se poglobljamo v čiščenje presvetega Srca Jezusovega, se poglobljamo tudi v zakramente. Bolj ko raste v nas ljubezen do Jezusovega Srca, bolj lahko raste v nas ljubezen do zakramentov in seveda tudi želja, da bi iz njih živeli.

Pripravljamo se na slovenski evharistični kongres. Tudi v teh Vrtnicah se bomo tega spomnili, zato se bomo v naših premišljevanjih poglobljali v Jezusovo Srce pod vidikom evharistije. Bolj ko bomo prodirali v Jezusovo prebodeno stran, bolj bomo odkrivali tudi evharistijo, njen pomen in njeno vrednost v našem življenju.

Čiščenje Jezusovega Srca ni pobožnost, ki bi ne bila povezana z evangelijem in bistvom krščanskega življenja. Pobožnost do Jezusovega Srca nas vodi v samo središče življenja Cerkve, tj. v evharistijo in v ljubezen. Vodi nas v evharistično življenje, se pravi, v popolnoma konkretno služenje bratom in sestram ter v zahvaljevanje Bogu za ljubezen in odrešenje.

Velikokrat slišimo, da je veliki četrtek rojstni dan keliha, evharistije. Res je Jezus obhajal zadnjo večerjo s svojimi učenci že na veliki četrtek, torej preden je bilo Njegovo Srce prebodeno. Zadnja večerja je bilo dejanje, ki ga je Jezus naredil iz ljubezni svojega Božjega Srca. Evangelist Janez takole razlaga, zakaj je Jezus učencem izkazal ljubezen: Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je v ljubljenosti svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca (Jn 13,1).

Zadnja večerja je bila dejanje ljubezni. Jezus jo je obhajal zavestno in z vso ljubeznijo do učencev in do vseh ljudi. Medtem ko so jedli, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil, dal učencem in rekel: »Vzemite in jejte, to je moje telo!« Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in rekel: »Pijte iz njega vsi! To je moja kri, ki se preliva za mnoge v odpuščanje grehov (Mt 26,25–28).

Jezus je na veliki četrtek, ko je z učenci obhajal zadnjo večerjo, vnaprej podoživljal tudi svojo daritev na Kalvariji. To je bil nekrvav način obhajanja njegove daritve na križu. Izročil je svojim učencem samega sebe v hrano in pijačo. Popolnoma vsega se jim je podaril, kar je bilo dejanje ljubezni do konca. Odločitev, da bo obhajal zadnjo večerjo s svojimi učenci na tak način, je prišla iz globine Jezusovega Srca. S tem je pokazal v dejanju svojo ljubezen do učencev, ko se jim je vsega izročil. Hkrati pa je bila to daritev zahvale nebeškemu Očetu, ki sprejema njegovo žrtev za odrešenje sveta. Zato smemo reči, da je evharistija rojena iz Jezusovega Srca. Od Jezusove daritve naprej ta studenec vedno znova izvira in se izliva na nas, ki prihajamo k temu izviru, da se naučimo žive vode, ki teče v večno življenje.